

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๙-๖๑๗๒

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที ๑๔ เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๙ หน้า ๑๒ มูลค่าข่าว ๑๔๐,๔๓๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

หนึ่งปีเสนีย์ เสาวพงศ์

เก้าอี้แถวหน้า

หนึ่งปีมีใช้หนึ่งปีอะไร แต่เป็นหนึ่งปีแห่งการจากไปของ **เสนีย์ เสาวพงศ์** ศิลปินนักเขียนซึ่งอาจเป็นภาพปฏิมา ในใจผู้คนคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันไป ตามแต่จิตจะประหวัด หรือทรงจำไว้แต่ละรูปนาม

หากร่วมกันได้มากที่สุดก็น่าจะเป็นพลังบันดาลใจที่ส่งผ่านความคิดให้เรื่องเล่าที่รังสรรค์ขึ้น รีดถอนอวิชชาหลายแง่มุมซึ่งถูกยึดเยียดเป็นรากลึกมาแต่เล็กแต่น้อย

ให้มีประสบการณ์การคิดอ่านอย่างใหม่ ในสังคมแบบเก่าที่ไม่อยากให้ผู้ใดแตกแถวออกจากร่องจากรอยเดิม

คุณูปการจากความคิดของเสนีย์ เสาวพงศ์ ซึ่งทบทวนผ่านยุคสมัยมานานกว่าครึ่งศตวรรษ เกือบถึงหนึ่งศตวรรษอีกไม่ช้า ปฏิเสธไม่ได้

ในวันพุธที่ 19 ธันวาคมที่จะถึงนี้ ระหว่างเวลา 15.00-18.00 น. ที่มติชนอคาเดมี ประชานิเวศน์ 1 จะมีรายการพิเศษ **คิดถึงเสนีย์ เสาวพงศ์** หนึ่งปีการจากไปของปฏิมาแห่งวงวรรณกรรมไทย ให้ได้ร่วมรำลึกถึงปูชนียบุคคลนามหนึ่งในสายธารการอ่านเขียนเรียนภาษาไทย

ภาษาไทย-วิชาที่นักเขียนไทยส่วนใหญ่ไม่มีใครชอบ เดี่ยวนี้ยังสอนกันอยู่หรือไม่ไม่รู้ เพราะจะอ่านหนังสือกันไม่ค่อยแตก

รายการวันนั้นจะมีการสนทนาที่น่ารู้ ว่าคนที่เขียนหนังสือได้ดูเด็ด ลากดูผู้อ่านตามไปได้ไม่ยอมปล่อยให้ลอยอย่าง **แดนอรัญ แสงทอง** จะ “ต่างคิด ต่างอ่าน งานของเสนีย์ เสาวพงศ์” ออกมาวิจิตรขนาดไหน หรือนักเขียนนักกฎหมายช่างอุปมาอุปไมย เจ้าของนามปากกาเด็ดปรีม **บุญชิต พิภพ** ที่แสนสุภาพคนละฝั่งกับนามแฝง **กล้า สมุทวณิช** จะต่างอ่านต่างคิดออกมาอย่างไร

ยังมี **ศุภชัย เกศการอุดมกุล** ผู้หลงใหลโลกหลังเลนส์ถ่ายภาพ จนกลายเป็นนักผจญภัยในโลกหน้าเลนส์กระทั่งได้ทั้งภาพ ทั้งหนังสือภาพ มาเป็นหลักปีกระยะเส้นทางเดินตัวเอง จะอ่านหรือคิดผิดแพ่งไปจากเราๆ ท่านๆ บ้างไหม

ทั้งนี้ดำเนินรายการโดย **อริป กลิ่นวิจิต** นักข่าวหนังสือพิมพ์ นักข่าวโทรทัศน์ในแวดวงศิลปวรรณกรรม

จากการสนทนาที่ให้ความสุขทางปัญญาโดยไม่ต้องคืนให้แก่กัน ยังมีละครเวทีที่น่าชมจากคณะละคร **ข้าวอุ่น** คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง **“ขอให้การพายเรือของเจ้าเทียวนี้ จงเป็นเที่ยวสุดท้าย”** จากชื่อรวมเรื่องสั้นเล่มหนึ่งของศิลปินแห่งชาติปี 2533 ผู้นี้

น่าจะว่าคณะละครจะอ่านเรื่องมาเป็นรูปที่เคลื่อนไหวให้ผู้ชม **ขบเอื้องความคิดอย่างไร**

แพงจำ

